

forening, hvor daværende Indenrigsminister Bramsen var til Stede, blev der ifølge Højrebladet „Jyllandsposten“, skønt der kun var ca. 200 Deltagere, konsumeret 50 Potter Portvin, 150 Potter Rødvin, 50 Potter Sherry, 25 Potter Cognac, 500 Bajere og 150 Flasker Champagne. Til Invalidefesten i Fredericia i 1899 indtoges 1,000 Flasker Akvavit, 12,000 Bajere, 1900 Flasker Jubilæumpunch, men kun 500 Flasker Afholdsøl. Lad mig saa minde om, at under den store Lock-out, hvor ca. 30—40,000 Arbejdere gik ledige, og hvor man altsaa kunde vente, at der oftere vilde forefalde Brud paa den offentlige Fred, hvad der tidt sker i andre Lande, vare alle Blade af alle Partier her i Landet og i Udlandet enige om at prise den udmærkede Maade, hvorpaa Arbejderpartiet forstod at holde sig fri for disse Fristelser; og lad mig tilføje, at Fagforeningerne ikke i noget Tilfælde udbetalte konstant Understøttelse til nogen Mand, der svirede Pengene op, men de udbetalte Understøttelsen til Konen eller uddelte Naturalier. Lad mig minde om, at Regeringsbladene i Frankrig og „Times“ i England vare imponerede af det Maadehold og den Orden, de danske Arbejdere udviste. En Korrespondent til „Times“ skriver: „Jeg har sjældent set saa ordentlige, opmærksomme og intelligent udseende Forsamlinger som dem, der næsten hver Dag finder Sted i Kjøbenhavn.“ Og lad mig nævne, at Redaktøren af Flensborg Avis — jeg tilføjer, at det er en Mand, som staaar Socialdemokraterne temmelig fjernt — skriver: „I 8 Uger have 30—40,000 danske Arbejdere gaaet ledige. Det er yderst smaat med Udkommet, og Lediggang er Fandens Hovedpude. Alligevel hører man intet, absolut intet, om en Forøgelse af Indgreb i Ejendomsretten, om Vold eller Overfald. Det er et Gode, at Socialismen disciplinerer Masserne.“ Og i god Overensstemmelse med, hvad Flensborg Avis her skriver, staa nogle Udtalelser, som findes i et Skrift, som nylig er udgivet af Fængselsassistent A. Kraft i Vridsløselille Straffeanstalt. Han erklærer, at det er Fagforeningerne, der have bevirket, at Kriminaliteten i vor By er gaaet tilbage, men at Kriminaliteten er stærk og stadig stigende i den Del af Arbejderbefolkningen, som ikke hører Organisationerne eller Socialdemokratiet til. Disse Udtalelser af Hr. Kraft falde sammen med en Udtalelse af Prof. Høffding. Prof. Høffding udtaler i sin sociale Etik omtrent de samme Ord, idet han siger, at det er Fag-

foreningsbevægelsen, der i Kraft af den Solidaritetsfølelse, som den skaber hos Arbejderne, bevirker Fremgang saavel i økonomisk som i personlig og moralsk Henseende. Og der er heller ingen Tvivl om, at saadan er Tilfældet. Jeg haaber derfor ogsaa, at naar det ærede Medlem for Saks-købing fremtidig kommer til at tale om disse Forhold, han da ikke glemmer at rette sine Advarsler og sine Anklager ikke mod den organiserede Arbejder, men mod den Arbejder, som indtil Dato i mange af vore Modstanderes Bevidsthed har staaet som Idealet af en Arbejdertype: Strejkebryderen. Det er ham og hans og de ligegyldige Arbejdere, de Klager kunne rettes imod, ikke mod den socialdemokratiske.

Jeg tilføjer, at jeg glæder mig over den Debat, som har været ført om dette Spørgsmaal. Jeg haaber, den vil bidrage til, at ogsaa Arbejderne ligesom alle andre erkende, at er der noget i, at det er rigtigt, at de kræve deres Ret, maa de ogsaa gøre deres Pligt. Jeg haaber, denne Debat maa have den Indflydelse, at dette Spørgsmaal, som er et af de allervigtigste Spørgsmaal: Hvorledes stille vi os til de fattige og de smaa i Landet, ved denne Debat i hvert Fald maa have vundet nogen Opmærksomhed ude omkring i Landet.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 6te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Aadal: Det glæder mig, at det ærede Medlem, som nu satte sig (Sabroe), og som har saa stort Tilhold i Socialdemokratiet, ikke vil være med til at bekæmpe Højskolerne. Og jeg vilde ønske, at den socialdemokratiske Presse kunde blive gjort mere opmærksom paa det Oplysningsarbejde, som Højskolerne udføre blandt Befolkningen. Naar det ærede Medlem kom ind paa en nærmere Omtale af, at man ikke vilde gøre noget fra Bondestandens Side — og i og for sig ikke billigede, at Socialdemokraterne kom frem med det — saa har det ærede Medlem ganske overhørt, hvad jeg udtalte i Gaar. Jeg udtalte nemlig, at selvfølgelig ere vi villige til at give det ærede Medlem Ret med Hensyn til de Ting, han har Bevisligheder for. Vi indrømme, at saadan noget maa paa-tales; og at der kan gøres noget ad Lovgivningens Vej, anser jeg for givet, det udtalte jeg allerede i Gaar. Derfor falde ogsaa hans Udtalelser over for mig i Dag paa en Maade til Jorden. Hvad der kan belægges med Beviser, anerkende vi, og vi